

[BEZMOCNY *ai*

N pl m pers bezmocni.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Bezsilny, niezdolny do walki, słaby, niedołężny; imbecillis Vulg: Coż czynią ci Zydowie bezmocni?

Leop 2.Esdr 4/2 (Linde).

Cf NIEMOCNY

ZZie